

Ν.Κ.

Αριθ. Γνωμ. 554/ 1991

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ολομέλεια

Συνεδρίαση της 1 Αυγούστου 1991

ΠΡΟΕΔΡΟΣ :

Γ. Σγουρίτσας

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ :

Στ. Κωσταρόπουλος

ΝΟΜΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ :

Β. Ρεντζεπέρης, Α. Χρυσανθακόπουλος

Λ. Παπίδας, Σ. Κορουγένης, Π. Κυριαζής, Γ. Παπασωτηρίου, Χ. Παπαχρίστου.

ΠΑΡΕΔΡΟΙ (γνώμες :
χωρίς ψήφο :

Κ. Βολτής, Σ. Λουθάρος, Θ. Θεοφανόπουλος, Ν. Μαυρίκας, Χ. Θωρόπουλος, Χ. Παλαιολόγου, Ε. Παπαγεωργακόπουλος, Δ. Αναστασόπουλος,

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ :

Κ. Βολτής

ΑΡΙΘ. ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ :

133730/28-6-1991 Γεν. Δ/νσεως

Εγγ/κών Έργων, Δ/νσης Αξ/σης Ε.Ε.,
Τμ. Εκμηχάνισης Γεωργίας Υπ. Γεωργίας

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ :

Αν δημόσιος υπάλληλος μπορεί να χαρακτηριστεί κατά κύρια απασχόληση γεωργός, προκειμένου να κριθεί δικαιούχος αδείας φορτηγού αυτοκινήτου Ιδιωτικής Χρήσεως.

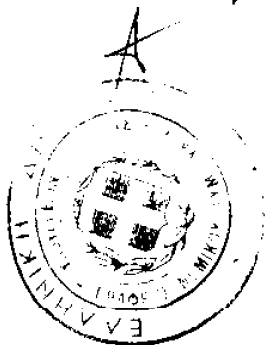
Στο ερώτημα αυτό το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδοτεί ως ακολούθως:

1. Στ άρθρο 1 του Ν.Δ. 281/1973, με το οποίο κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις του Ν.Δ. 49/1968 "περί χορηγήσεως αδειών κυκλοφορίας φορτηγών αυτοκινήτων οχημάτων ιδιωτικής χρήσεως" και των τροποποιητικών και συμπληρωματικών αυτού Ν.Δ. 838/1971 και 1268/1972, ορίζεται ότι "ως φορτηγό αυτοκίνητο ιδιωτικής χρήσεως θεωρείται το αποκλειστικώς χρησιμοποιούμενο διά την εξυπηρέτηση των επαγγελματικών αναγκών του κατόχου αυτού μεταφορικό μέσο, άνευ εισπράξεως κατ'οιονδήποτε τρόπον κομιστρού δια τας δια του αυτοκινήτου τούτου διενεργουμένης μεταφοράς", στο δε άρθρο 2 ότι "άδεια κυκλοφορίας φορτηγού αυτοκινήτου οχήματος ιδιωτικής χρήσεως παρέχεται εις παν φυσικό ή νομικό πρόσωπον, ημεδαπόν ή αλλοδαπόν, διάγον ησθχως και νομιμοφρόνως, ασκούν δε νομίμως κερδοσκοπικών ή βιοποριστικών επάγγελμα εντός της επικρατείας, ως και εις κοινωφελή ιδρύματα και οργανισμούς κοινής ωφέλειας εν γένει υπό τους εν επομένοις παραγράφοις όρους".

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, όπως έχουν ερμηνευτεί με προηγούμενη Γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με αριθ. 865/1976 επί ερωτήματος Ε/Φ10/3278/236/16/16-3-1976 Γεν.Δ'νσης Μεταφορών, Δ'νσης 5. Τμ. Α' Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, δικαιούχος άδειας κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αγροτικού αυτοκινήτου δεν είναι μόνο το πρόσωπο που ασκεί αποκλειστικά γεωργικό επάγγελμα, δηλαδή συστηματική επιδίωξη βιοπορισμού με τη

A

αλλά και το πρόσωπο που αβεί κατ' επι- και ριώς ενα δροχημα γεωργική απασχόληση, ή την ίδια απασχόληση για τον πορισμό επιπλέον εισοδήματος (βλ. και Γνωμ. 804/85 Νομικής Δ/σης Υπουργείου Γεωργίας).

2. Στο άρθρο 77 του Υπαλληλικού Κώδικα (Π.Δ. 611/1977) ορίζεται ότι απαγορεύεται η υπό των υπαλλήλων άσκησης ιδιωτικού έργου ή εργασίας επ' αμοιβή, κατ' εξαίρεση δε επιτρέπεται μετά από προηγούμενη άδεια, εφόσον συμβιβάζεται προς τα καθήκοντα της θέσεως του υπαλλήλου και δεν παρεμποδίζει την ομαλή εκτέλεση της υπηρεσίας του.

Απόλυτη απαγόρευση θεσπίζεται για την κατ' επάγγελμα άσκηση εμπορίας.

Όπως έχει γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια του Ν.Σ.Κράτους με την προαναφερθείσα γνωμοδότηση, η επαγγελματική απασχόληση δημόσιου υπαλλήλου ως γεωργού και η απόκτηση εισοδήματος από αυτή, δεν συνιστά άσκηση ιδιωτικού έργου επ' αμοιβή, ούτε η πώληση προϊόντων εκ της ασχολίας αυτής αποτελεί εμπορική πράξη η οποία προσδίνει με την άσκηση της κατά σύνηθες επάγγελμα την εμπορική ιδιότητα (Δ/γμα 2/14 Μαΐου 1835 περί αρμοδιότητας των Εμποροδικείων, άρθρο 2 Εφ. Πατρών 186/1958, ΕΕΝ 29, 58- βλ. όμως Εφ. Πειραιώς 363/82 ΕΕΔ ΑΔ' 52 για διατήρηση πτηνοτροφείου και εκκολαπτηρίου ορνίθων).

Επομένως ο δημόσιος υπάλληλος μπορεί να έχει στο όνομα του γεωργική (και ανάλογα κτηνοτροφική, πτηνοτροφική κλπ) επιχείρηση με την έννοια του νόμου, δηλαδή άσκηση γεωργικών εργασιών κατά τρόπο οργανωμένο, με τον απαραίτητο

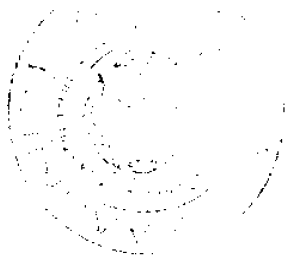
ανάλογα με του κλάδο της γεωργίας εξοπλισμό σε μηχανικές εγκαταστάσεις και εργαλεία, εις τρόπον ώστε να συντελεστεί παραγωγή προϊόντων όχι μόνο για την ικανοποίηση των αναγκών της οικογενείας του παραγωγού, αλλά και για διάθεση στην κατανάλωση (βλ. άρθρο 1889 Α.Κ. και ήδη άρθρο 483 Κώδ. Πολ. Δικ. όπως ισχύει—Α.Π. 588. 1966 Νο Β 15.503 667. 1971 Νο Β 20.219 - Εφ. Πατρών 186/1958 ΕΦΝ 26.55- Πρωτ. Ηρακλείου 196/1971 Ε Νο Β 19.1020) και να ασκεί παράλληλα αγροτικό επάγγελμα (πρβλ. Η. Κυριακόπουλου, Δικ Διοικ. Υπαλλήλων, τομ. Γ, σελ. 151).

Για την παράλληλη άσκηση του αγροτικού αυτού επαγγέλματος δεν απαιτείται η διάθεση συγκεκριμένου χρόνου εργασίας του υπαλλήλου, σε σχέση με το χρόνο εργασίας των κυρίων καθηκόντων του, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 1 της από 29.12.1980 Πρόδξης Νομοθετικού Περιεχομένου, που κυρώθηκε με το νόμο 1157 1981.

Έτσι το ερώτημα, όπως τίθεται, στηρίζεται σε εσφαλμένη βάση, οι δε διατάξεις του Π.Δ. 890/1981 δεν έχουν έδαφος εφαρμογής εν προκειμένω και δεν περιορίζουν την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων που αφορούν στη χορήγηση εδειών κυκλοφορίας φορτηγών αυτοκινήτων οχημάτων ιδιωτικής χρήσεως.

3. Σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν η Ολομέλεια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδοτεί, ότι ο δημόσιος υπάλληλος, καίτοι κύριο επάγγελμα και κύριο μέσο βιοπορισμού έχει την άσκηση των υπαλληλικών του καθηκόντων, δεν κωλύεται από τον νόμο να ασκεί επικουρικά παράλληλα και με

σκοπό τον πορισμό εισοδήματος και το αγροτικό επάγγελμα.
Κατά συνέπεια δικαιούται να πάρει άδεια κυκλοφορίας φορ-
τηγού ιδιωτικής χρήσεως αγροτικού αυτοκινήτου, εφόσον
συντρέχουν οι προϋποθέσεις των διατάξεων των άρθρων 1 και
2 του Β.Δ. 281/1973.-

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΟΥΛΑΣ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.ΚΡΑΤΟΥΣ

7/8/73